

ŽUPNIJSKO GLASILO

župnij

Svetega Jerneja in

**Svetega Antona
Padovanskega**

Leto XXVII. številka 654 datum 28. 7. 2024

Potrdi, da si res ti ... Če plačujete račune po spletu in opravljate brezgotovinska plačila, potem morate na različne načine dokazovati svojo istovetnost. Nekateri odklepajo svoje elektronske naprave s prstnim odtisom ... drugi s števkami ... mnogi z različnimi gesli. Včasih spletne strani od nas zahtevajo dokazilo, da nismo roboti. Odgovoriti moramo na nekaj vprašanj ali pa odključati pravilne odgovore.

Če gremo v Cankarjev dom poslušat pevce in glasbenike, moramo pri vходу v dvorano pokazati vstopnico. Še veliko bolj natančno nas preverijo, kadar potujemo z letalom. Potni list in vozovnico moramo pristojnim uradnikom predstaviti najmanj dvakrat ali trikrat.

Pri vходу v tovarno je vratar. Njegova naloga je, da beleži, kdo vstopa in kdo odhaja. Podobno je na občini ali v drugih uradnih ustanovah. Tudi če se hočem le ostriči, moram danes prej poklicati in se najaviti – tako kot pri zdravniku!

Župnija pa je skupnost, ki nima vratarja ... Ni se ti treba naročiti, da najaviš svoj prihod ... Nimamo nobene izkaznice ali potnega lista ... prav tako ne potrebuješ vstopnice, da vstopiš v njeno družbo ... Tisti, ki si prizadevamo živeti po Jezusovem zgledu, želimo tvoriti občestvo, Cerkev.

Prva pomembna naloga vsakega učitelja ali predstojnika je, da si zapomni imena učencev. Ko jih more poklicati po imenu, postanejo osebe. Če ne, so še vedno le neznanci. Ko se osebno poznamo, ne potrebujemo nobenih dokazov ... ne jemljemo prstnih odtisov ... ne potrebujemo gesel ... ne biometričnega potnega lista ali izkaznice.

Župnijsko občestvo je prostor, kjer svojo vero hranimo in krepimo. V njem najdemo oporo in moč za vsakdanje življenje, ki je velikokrat zahtevno in vsakdanje sivo. **Prstni odtis in geslo, ki potrjuje istovetnost Jezusovega učenca, je zavest pripadnosti ... in pripravljenost, da vernik od župnijske skupnosti ne le prejema, ampak jo tudi bogati s svojimi darovi in navzočnostjo.**

Ko ob koncu leta duhovniki v številke prevajamo življenje naših župnij (*krsti, poroke, pogrebi, ponekod število veroučencev...*), ugotavljamo, da se povsod manjšajo, le število pogrebov se včasih celo poveča. **Ker nas je vedno manj, bo morda nekoč res prišel čas, ko se bomo vsi, ki prihajamo k sveti maši, poznali po imenu in priimku. To pa sploh ni slabo, mar ne!?**

SVETA MAŠA NA TEHTNICI

V neko trgovino v Luksemburgu je vstopila revna stara ženička in prosila za košček mesa. Dejala je, da nima denarja, da bi ga plačala. Ob njej je stal varnostnik, zaposlen v trgovini, ki se za njeno prošnjo ni zmenil. Mesar je vprašal: **»Košček mesa? S čim ga boste plačali, ko pravite, da nimate denarja?«** Žena je odgovorila: **»Denarja res nimam, bom pa za vas darovala eno sveto mašo.«** Mesar in varnostnik sta bila nevernika in sta se ob tem porogljivo zasmejala. Mesar je navidezno pristal: **»Dogovorjeno. Gospa, pojdite lepo k maši, potem pridite k meni in jaz vam bom dal toliko mesa, kolikor bo na tehtnici veljala vaša maša.«**

Žena je mirno odšla iz trgovine v cerkev. Po maši se je vrnila in dala mesarju listek, na katerem je pisalo: **Darovala sem za vas sveto mašo.** Mesar je na eno stran tehtnice dal listek, na drugo stran pa veliko kost, da bi se ponorčeval iz ženice. Kazalec na tehtnici se ni premaknil niti za milimeter. Nato je na tehtnico položil kos mesa – pa zopet nič. Mesar je sedaj vzel listek, da bi preveril, če tehtnica deluje. Vse je bilo v redu. Listek je dal nazaj na eno stran tehtnice, na drugo stran pa celo pleče. Toda tudi tokrat se kazalec ni niti premaknil. Mesar se je zresnil ... Spoznal je, da se dogaja nekaj **skrivnostnega** in da nima dovolj mesa, da bi izpolnil svojo nepremišljeno obljubo. Začutil pa je tudi, da se **iz Boga ne smemo norčevati.** Ženi je daroval vse, kar je postavil na tehtnico in ji obljubil, da ji bo vsak dan podaril košček mesa. Tisti dan se je mesar spreobrnil ...

Varnostnik v trgovini je bil oče moža, ki je pripovedoval to resnično zgodbo. Po tem dogodku se je tudi on spreobrnil. Vsak dan je zbrano sodeloval pri maši. Tudi otroke je k temu spodbujal. Sad te vzgoje je bil, da sta poleg njega še dva brata postala duhovnika. To je resničen dogodek, ki ga je pripovedoval p. Stanislav, luksemburški misijonar Presvetege srca Jezusovega. *B. Rustja, Zgodbe o kruhu z okusom nebes*

Pon., 29. 7.	Marta, Marija in Lazar, Gospodovi gostitelji Ob 19. uri za + Rajka Medveda
Tor., 30. 7. Peter Krizolog	Ob 19. uri za + Marijo in Antona Hartmana ter Gregorja Švajgerja
Sre., 31. 7. Ignacij Lojolski	<i>Doma ne bo daritve – sv. maše!</i>
MOLITVENI NAMEN pp FRANČIŠKA	<i>Molimo, da bi politični voditelji služili lastnemu ljudstvu s prizadevanji za celoten človeški razvoj in skupno dobro, zavzemajoč se za brezposelne in s prednostno skrbjo za najbolj uboge.</i>
Čet, 1. 8. Alfonz M. Ligvorij	<i>Prvi četrtek</i> - ob 19. uri za + Marijana Vogrinca, Marijo in Feliksa Vajdnerja ter vse + na Lenčejevem
Pet., 2. 8. Porcijunkula	<i>Prvi petek</i> - ob 19. uri za + Alojza ter Alojzijo in Jožefa Ladineka

Sob., 3. 8. Marjeta Antiohijska	<i>Doma ne bo daritve – sv. maše!</i>
Ned., 4. 8. 18. NEDELJA MED LETOM	Prva nedelja – darovanje za obnovo strehe na župnijski cerkvi sv. Jerneja (Ribnica na Pohorju) in potrebe župnije (Sv. Anton na Pohorju) Ob 8. uri za žive in + župljane Ob 10. uri na Sv. Antonu na Pohorju za + Marijo Osrajnik

Sv. Marta ... Gostoljubje ... Tudi krščanski problem.

Prve krščanske generacije, skozi stoletja samostani, mnoge krščanske hiše ... so slovele zaradi **gostoljubja**. Kjer so vrata vedno zaprta, za njimi živi krščanstvo dvomljive vrednosti, pa četudi so »kloštrska« vrata.

Lazarjeva hiša v Betaniji, kakšno uro hoda od Jeruzalema, je bila **hiša gostoljubja**. Kolikokrat se je Gospod ustavil pri njih, pa ne sam, kar s celo svojo »kompanijo«. Vrata so bila vedno odprta. Navezalo se je med temi dušami pravo, iskreno prijateljstvo. Kako resnično človeški je bil Kristus. Ni se bal imeti posebno prijateljsko družino. Vsakega na svoj način je ljubil ... **Lazarja** tako, da je ob smrti jokal in ga obudil k življenju ... **Marijo**, ker je cenil njeno duševno globino, saj je kar »pila« njegove besede ... Nič manj **Marto**, gospodinjo, gotovo bolj pripravno za strežbo, kot je bila njena sestra. **Kot Marija simbol kontemplacije bo tudi Marta ostala v krščanskih rodovih simbol gostoljubnosti**. Verjetno Lazarjeva hiša ni bila med revnimi. A za gostoljubje ni potrebno bogastvo. Potrebno pa je **SRCE**. Kjer ljudi davi skopost ... samo tam ni kozarca vode in koščka kruha in odprtih vrat. Gostoljubje ni v razkošnih pojedinah, ki si jih lahko privoščijo bogatini, včasih celo iz nečednih namenov. **Gostoljubje je tista pristna domačnost, prijazen obraz, lepa beseda ...** drugo je le dodatek in pride od sebe.

Ko bi vsak krščanski dom – kakršnekoli vrste – bil hiša gostoljubja!

Kristus prihaja v različnih oblikah v vse naše domove. **So Betanija?**

Pon., 5. 8. Marija Snežna	Ob 19. uri za + Marijana Držečnika
Tor., 6. 8.	JEZUSOVA SPREMENITEV NA GORI Ob 19. uri za + Slavka – Alojza Ladineka
Sre., 7. 8. Sikst II.	<i>Doma ne bo daritve – sv. maše!</i>
Čet, 8. 8. Dominik	Ob 19. uri za + Jožefa Ovčarja, obl ter starše in 3 brate
Pet., 9. 8. Edith Stein	TEREZIJA BENEDIKTA OD KRIŽA, sozav. Evrope Ob 19. uri za + Heleno Švajger

Sob., 10. 7. LOVRENC	» Krstna « sobota - ob 19. uri za + Jedrto Reflak in brata Antona ter sorodnike
Ned., 11. 8. 19. NEDELJA MED LETOM	Ob 8. uri na Sv. Antonu na Pohorju za + <i>Justino Kovač</i> Ob 10. uri pri »Mariji« LEPA NEDELJA na čast SV. MAKSIMILIJANU KOLBEJU za žive in + župljane

Sv. Maksimiljan Kolbe ... Svetnik iz grozot prejšnjega stoletja ...

»**Satan naj vlada v Vatikanu in papež naj mu služi!**« Zastave s temi napisi so vihrale na trgu svetega Petra ob dvestoletnici prostozidarstva. Mladi bogoslovec Kolbe je bil pretresen. Zrasla je v njem ideja: »**Križarstvo Brezmadežne**«.

Vnovič je na smrt bolan, a dela neutrudljivo. Vedno se mora boriti za svoje načrte s predstojniki in prenašati posmehljive pripombe sobratov. A pogumno gre naprej ... vedno v neomajni pokorščini.

Vse drugo je znano. »**Mesto Brezmadežne**« na Poljskem, moderni tiskarski center, od koder se širi Marijina slava. Od vseh strani prihajajo sodelavci. Res celo mesto. **Njihov »grb« je čudodelna svetinja ... njih milijonski list »Vitez Brezmadežne**«. Gre na Japonsko ... v Indijo ... se vrne domov.

Končala pa se je zgodba tega velikana v celici smrti v Auschwitzu ... Tudi tukaj čudež, da je kruti gestapovec sprejel njega v nadomestilo za očeta z osmimi otroki. Iz »**katakomb**« rjojenja se je zaslislala molitev ... potem tišina. Umiranje. Koščeno roko je stegnil, da so edinemu pri zavesti vbrizgnili smrtonosni strup.

Hvala Bogu: ni samo greh in izdajstvo v dvajsetem stoletju, je tudi veličina ... In oče Maksimiljan Kolbe ni sam in edini ... Ta veličina napoveduje nove čase.

Jubilejno leto 2025: nanj se pripravimo in ga obhajajmo z molitvijo!

Vabljeni ½ pred sv. mašo k molitvi rožnega venca.

Počitniška molitev

Prosti čas ... o Bog, kako lepo!

Lahko se spočijem, zadiham, premišlujem ...

Lahko se veselim ljudi, ki jih imam rad, luči sonca, rož in dreves, petja ptic ...

Lahko slišim Tvojo besedo in praznujem Tvojo ljubezen z vsemi, ki verujejo vate.

Zahvaljujem se Ti, o Bog.

Prosim Te za Tvoj blagoslov, za današnji dan in za vse počitnice!

Župnija Ribnica na Pohorju in Sv. Anton na Pohorju
Tel.: 02/88 80 563 (župnijska pisarna) ali 031/630 081 (Fredí Mlinarič, župnik)

fredi.mlinaric@rkc.si; fredim@siol.net

<http://www.zupnjaribnicanapohorju.si>; <http://www.svetiantonnapohorju.si>